Р Е Ш Е Н И Е
№ 43509

гр. София, 06.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 09.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова
ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова
Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **8045** по описа за **2026** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК, във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Б. Р. И., подадена чрез адв. С. Д. К., срещу решение № 1709 от 14.05.2026г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 136-и състав, постановено по нахд № 2204/2026г.

В касационната жалба са въведени твърдения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон и процесуалните правила.

Излага се, че изводите на съда не се основават на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, които да се установяват от доказателствата, разгледани както поотделно, така и в тяхната съвкупност. Липсвала съставомерност на деянието, а доводите на Б. Р. И. не са били обсъдени в тяхната цялост.

Поддържа се, че в АУАН и НП нямало точно описание на извършеното нарушение и обстоятелствата, при които това е станало. Имало противоречие между АУАН и НП, което не позволявало еднозначен извод относно субекта на нарушението, мястото на деянието и каква е била максималната допустима скорост при движение съобразно пътната обстановка и съответния пътен участък.

В наказателното постановление било посочено, че нарушението е извършено от неизвестен водач, управлявал МПС „А. А 4“ с рег. [рег.номер на МПС] , а декларацията по чл.188, ал.1 ЗДвП била попълнена от В. В. В., който не можел да каже, кой е водачът. СРС след като е констатирал пороците при издаване на НП, вместо да го отмени, го е санирал, като по този начин

е влязъл в ролята на административнонаказващ орган и е извършил поправка на незаконосъобразното наказателно постановление в противоречие с изискванията на ЗАНН.
В АУАН имало поправка в данните за лицето, за което се твърдяло че е извършило нарушението, като била добавена думата „неизвестен“, без да е посочено нито кое е лицето, извършило поправката, нито кога същата е направена - дали при съставяне на акта или след предявяването му. Поправката е следвало да се удостовери по надлежния ред с подписване на корекцията от актосъставителя, както и от свидетелите и нарушителя.
Нито в АУАН, нито в НП била посочена категорията на управляваното моторно превозно средство, което водело до невъзможност да се определи коя конкретна хипотеза на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е приложима. Липсвало описание на нарушението с всичките му съставомерни признаци от обективна страна, което е довело до ограничаване на правото на защита. Нямало и идентичност при визиране на законовите разпоредби, квалифициращи деянието в АУАН и НП. На следващо място, не бил посочен видът на АТСС - стационарно или мобилно и нямало снимка за разположението на уреда на пътния участък. Нарушението представлявало „маловажен случай“ по см. на чл.28 ЗАНН.

Касаторът, чрез своя процесуален представител адв. С. К., моли да бъдат отменени решението и наказателно постановление № 24-4332-023548/07.10.2024г. на началник сектор в отдел „Пътна полиция“- СДВР. Заявено е искане за присъждане на направените разноски, представляващи заплатен адвокатски хонорар.

Ответникът – началник сектор в отдел „Пътна полиция“- СДВР, чрез процесуален представител юрк. В. П. е депозирал писмени бележки на 05.10.2026г., в които се посочва следното: Решението било правилно и мотивирано, постановено въз основа на събрания доказателствен материал. Не били допуснати съществени процесуални нарушения, а наказанието е наложено за осъществен състав на административното нарушение, което е доказано от обективна и субективна страна. Чрез потвърждаване на наказателното постановление, СРС е постановил валидно, допустимо и правилно решение, без наличие на касационни основания, които да обуславят неговата отмяна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на насрещната страна.
Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че решението следва да бъде потвърдено.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени доказателства и касационни основания по реда на чл. на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.
С решение № 1709 от 14.05.2026г., постановено по нахд № 2204/2026г. на СРС, НО, 136-и състав е потвърдено наказателно постановление № 24-4332-023548/07.10.2024г. на началник сектор в отдел „Пътна полиция“- СДВР, с което Б. Р. И. на основание чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП е била наложена глоба в размер на сумата от 700, 00 лева / в равностойност на 357,90 евро/ за нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП, както и лишаване от право на управление на МПС за срок от 3 /три/ месеца.
Първоинстанционният съд е събрал показанията на свидетеля Д. Д. Ч., както и писмените доказателства, приобщени по реда на чл.283 НПК. Обоснован е правен извод, че при провеждане на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, правилно е бил приложен материалният закон, като е доказано извършването на деянието по чл.21, ал.1 ЗДвП и законосъобразно е била ангажирана отговорността на Б. Р. И..
Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219, ал.1 АПК.

На основание чл.220 АПК съществува забрана за фактически установявания в

касационното производство, като съда трябва само да прецени дали правилно са приложени материалноправните норми.

Констатирано е, че на 30.07.2024г. около 20:48 часа, в [населено място], по [улица]до № 124, с посока от [улица]към [улица], неизвестен водач е управлявал лек автомобил „А. А4”, рег. [рег.номер на МПС] , със скорост 103 км/ч. /след приспаднат толеранс от 3%/, при ограничение от 50 км/ч. Превишението от 53 км/ч. над максимално допустимата скорост е било установено и заснето с АТСС тип „ ARH CAM S1“, № 120СС97. Срещу Б. Р. И., като собственик на процесното МПС, е бил съставен АУАН № 0619914/17.09.2024 г. за нарушение по чл. 21, ал.1 ЗДвП. Въз основа на този акт е издадено наказателно постановление № 24-4332-023548/07.10.2024г. на началник сектор в отдел „Пътна полиция“- СДВР.

Решението е правилно, защото е постановено в съответствие с материалния закон. Съображенията за това са следните:

В касационното производство не се решава материалноправния спор между страните, а същото има за предмет правилността, респ. допустимостта и действителността на въззивното решение. Касационният съд изследва съответствието на решението с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. Дейността му се свежда единствено до проверка, дали фактите са подведени вярно под хипотезата на съответната норма и дали правилно са приложени предвидените в нея последици.

При разглеждане на спорове за отмяна на наказателни постановления, районният съд е винаги инстанция по същество- чл.63, ал.1 от ЗАНН. Това означава, че трябва да извърши цялостен контрол за законосъобразност, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя- арг. от чл.314, ал.1 от НПК, във вр.чл.84 ЗАНН.

Споделят се съображенията на СРС, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са ограничили или накърнили упражняването на правото на защита на Б. Р. И.. Доказано е авторството на деянието и обективните му признаци. Направена е индивидуализация на нарушението, чрез посочване на датата, мястото където е извършено, спазени са били сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 ЗАНН.

Правилно е прието, че наказателно постановление № 24-4332-023548/07.10.2024г. е издадено в съответствие с материалния закон. Установеното по надлежния ред нарушение на чл. 21, ал.1 ЗДвП, правилно е подведено под санкционната разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП, като наказанието глоба е от 700,00 (седемстотин) лева и „лишаване от право да се управлява МПС“ за 3 (три) месеца.

Действително осъществилата се фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събрания доказателствен материал и е подведена под релевантните по време, място и лица разпоредби. Очертани са основните елементи на съставомерно деяние по чл.6 ЗАНН – управление на МПС в населено място с превишение на скоростта с 53 км./ч.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове имат доказателствена сила до доказване на противното. Тя не е обвързваща за съда по см. на чл. 14, ал. 1, чл. 305, ал. 3 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН и Постановление № 10/1973 г., поради което се цени наред с всички останали доказателства. Обективираното в АУАН не се опровергава от доказателствената съвкупност, напротив – потвърждава се изцяло. Фактическата обстановка от 30.07.2024г. е изяснена непротиворечиво, като не се констатират разминавания в словесното описание на деянието в АУАН и НП. Действително в НП е посочено, че декларацията по чл.188, ал.1 ЗДвП е попълнена от В. В. В.. Касае се за допусната очевидна фактическа грешка при написването на имената на декларатора, като вместо Б. Р. И. са вписани тези на полицейския служител В. В. В.. Тази явна фактическа грешка не препятства правилната идентификация на нарушителя.

Самоличността на касатора е безусловно установена, с решението е потвърдено наказателно постановление № 24-4332-023548/07.10.2024г., чийто адресат е именно Б. Р. И. ЕГН [ЕГН]. Повече от ясно е, че действителната воля на ответника е да се санкционира Б. Р. И.. Досежно неговото възражение, че в АУАН има направени поправки, като е добавена думата „неизвестен“, съдът посочва нормата на чл.53, ал.2 ЗАНН, съгласно която „наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина“, както е в този случай.
Настоящият състав счита, че нарушение на процесуалните правила от категорията на съществените, което винаги води до отмяна на акта е само онова, което е довело до пълна невъзможност обвиненото лице да разбере какво нарушение е извършило и кои относими норми от действащото законодателство, следва да бъдат приложени. От самото начало на административнонаказателното производство Б. Р. И. е бил съвсем наясно за какво точно нарушение му се търси отговорност, той по никакъв начин не е бил лишен от възможността да организира своята защита и да подаде жалба срещу наказателното постановление. В изискуемата от чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН конкретика е очертано времето, мястото, механизмът на нарушението и обстоятелствата, при които същото е намерило проявление в обективната действителност, поради което правото на защита на Б. Р. И. е било гарантирано в неограничена степен.
Въззивният съд е описал относимите факти и обстоятелства, включени в предмета на доказване, а също не са били игнорирани доказателствените искания на касатора. Отговорено е изчерпателно на всички възражения на защитата, както и е обяснено кои доказателства се кредитират и поради какви причини. При условията на чл.221, ал.2 от АПК, съдът препраща към мотивите на решението, без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани и преповтаряни.
В заключение, решението е правилно на основание чл.348, ал.1, т.1, във вр. ал.2 от НПК и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основанията за касирането му по см. на чл.218, ал.2 АПК, във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.
При този изход на делото, в полза на ответника се присъждат разноски за осъществено процесуално представителство от юрк. В. П.. Те се определят в размер на сумата от 66, 47 евро (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем цента), съответстващи на 130,00 (сто и тридесет) лева, на основание чл.37 ЗПП, във вр.чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III касационен състав на основание чл.221, ал.2 АПК, във вр.чл.63в ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1709 от 14.05.2026г., постановено по нахд № 2204/2026г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 136-и състав.
ОСЪЖДА Б. Р. И. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], № 145, вх.Е, ет.1 ап.116, да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи с адрес: [населено място], [улица], сумата от 66,47 евро (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем цента) на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН.
РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.